

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

VI. évf. 1. szám

2011. szeptember

www.gardonyi.eger-sulinet.hu/iskolaűjság

VENI SANCTE SPIRITUS 2011

... a Veni Sancte misén

A szeptember 1-jén megtartott Veni Sancte szentmisét Soós Tamás atya celebrálta. A szentmise után az évnyitó konferansziéja Horváth Ráchel (13.A) volt. Az évnyitó ünnepség részeként Nagy Zsófia (10.K) Babits Mihály Az elbocsátott vad című versét mondta el. Gyarmati Zsófia (12.K) József Attila Áldalak búval, vigalommal megzenésített versét énekelte. Gitáron Bisztriczki Zoltán tanár úr kísérte.

Ezután Varga B. János igazgató úr tanévnyitó beszéde következett:

„Discsértessék a Jézus Krisztus!

A kisgyermek az első szavak megtanulása után, az édesanyja és a kommunikáció segítségével megpróbál bekapcsolódni először a családba, majd később egyre nagyobb és nagyobb közösségek életébe. Az édesanyja viszont megtanítja a gyermekének - még ha játékos formában is - azt a fontos lépést, hogy ha valakihez szólni akarok, ha tartozni akarok valahova, akkor köszönni kell. Az a hangsúly, a hangszín a hangerőség nagyon sok mindent elárul a közösség és az egyén viszonyáról.

Mi valamennyien ismerjük a gárdonyisok köszönését. (Mi most itt, közel ezer ember együtt köszöntünk.) Ezzel fejezzük ki együvé tartozásunkat. Kifejezzük hitünket, megvalljuk hovatartozásunkat. És ezzel egyben meghatározzunk egy origót az életünkben, melyhez mindig viszonyíthatunk. Ez az értékrend több ezer éve változatlan. Ennek a közösségnek a nevében köszöntelek benneteket kedves diákok, tisztelt kollégáim, tisztelt szülők, vendégeink. Ennek a közösségnek nevében köszöntöm meghívott vendégeinket, akik részvételükkel megtisztelték ünnepségünket.

Mint az intézmény igazgatója ebben a tanévben nagyon fontosnak tar-

tom, hogy mindannyitokban tudatosuljon, hogy mi tanárok mit gondolunk az iskola feladatairól. Azonosulunk egyetlen olyan magyar Nobel-díjasunk szavaival, aki magyarországi kutatásaiért kapta a díjat. Szent-Györgyi Albert szerezte:

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, megtanulja szeretni, amit csinál, és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.”

A kisgyermek számtalanszor odaáll az ajtófélfához, és kéri a szüleit, mérjék meg, milyen nagyot nőtt. Kezdetben csak a fizikai magasság a fontos. Majd az iskoláskorban a szellemi növekedés, gyarapodás kerül az érdeklődés középpontjába. A gyermek változni akar. Célja van. Vágyakat fogalmaz meg. Tudni akar. Tudásszomját az iskola mint intézmény hivatott kielégíteni.

A tanárok munkája olyan, mint a szőlősgazda munkája. A szőlővesszőt a szülők hozzák, melyet odahaza, családi környezetben neveltek, gyökereztettek. Mikor azt tapasztalják, hogy a gyermek számára már több információ kell, szakképzett személyzetre, intézményre, az iskolára bízák, hogy teszi és szellemi növekedésében segítse. Mert a szülők a lehető legjobb képzést szeretnék gyermeküknek biztosítani. A szőlősgazda megmunkálja a földet körülötte, öntözi, hogy gyökerei táplálékot kapjanak. Fényre és időre van szüksége. Félretolja, lenyesi a környezetéből mindazt, ami meggátolná, hogy a növekedéséhez elengedhetetlenül szükséges fény elérjen hozzá. Karót ver melléje, hogy óvja, védje. Majd elveszi mellőle a karót, mikor úgy ítéli, hogy önálló életre is képes már. Később egyre távolabbról figyeli, hogy vajon mivé lett a kezdetben gyenge kis szőlővessző.

A vesszőből csak az nőhet fel, amit a szülők ültettek. De hogy hogyan nő fel, képes lesz-e önálló életre, ellenálló lesz-e a viharokkal szemben, termést hoz-e, az rajtunk tanárokon múlik. Azok a növények melyek nem optimális környezetben nőnek fel, nem hoznak termést, és ez a folyamat nem ismételhető meg. A középiskolai kor a gyermek életében meghatározó időszak, hiszen értékrendje ekkor szilárdul meg. Azért kezdődik szeptemberben a munka, hogy tavasszal a növények kihajt-

hassanak. De csak a meggyesett fák hoznak optimális termést. A növények meggyesése fájdalmas, de elengedhetetlen folyamat. Ez a felelősség az iskoláé és a benne dolgozó tanároké, különösen az osztályfőnöké. Rövid távon nem a népszerűséget növelő tettek ezek, de bennünk tudatosulni kell annak az alapvető célnak, hogy mi hosszú távra tervezünk, embert nevelünk. A nevelés a múlt tapasztalataira építve a jelenben munkálkodik, ám eredményessége vagy kudarca csak a távolabbi jövőben nyilvánul meg.

Az iskola hely, ahol a teljes ember kiformalódik, műveltséget szerez, de nem kritika nélkül, hanem a pozitív értelemben vett vitatkozás, nézőpontütköztetések révén.

Mi egy keresztény-katolikus iskola vagyunk, de próbáljuk megfogalmazni azt, hogy miben nyilvánul ez meg.

A katolikus iskola egységet kell, hogy teremtsen a hit és a tudás között. A mai világban nagyon sokan gondolják, hogy egy modern, felvilágosult ember nem gondolkodhat úgy, mint egy hívő ember. A katolikus iskola a tudományokat tiszteli és műveli, gondoljunk csak a középkori szerzetesség egyik legfontosabb feladatára, a tudomány megőrzésére, fejlesztésére és továbbadására. Kiaknázza a tantárgyak lehetőségeit a keresztény személyiség kibontakoztatása érdekében, nyilván különös figyelmet szentelve a tantárgyak anyagának különbözőségére. A természettudományokkal kapcsolatban a tanulóknak meg kell érteni, hogy a természettudományok és a technika világa az Isten által teremtett Univerzumhoz tartozik. A természettudományos tárgyak nyújtotta törvényeken keresztül a tanuló rácsodálkozik a világra, és rájön arra, hogy a jelenségek legvégső oka titok. Ezzel a titokkal kell megtanulnia együtt élni.

Mi nem csak a hasznosság megszállottjai vagyunk. Sajnos, a legtöbb iskolának ez az értékmérője. Elszoktunk a csodálkozástól, figyelmünk nem irányul a teljes ember fejlődésére. Nem kérdezzük meg a tanároktól, hogy milyen ember lesz belőle. A tanár szerepe is megváltozott. A régi iskolában a tanár az információ birtokosa volt. Ha valaki tudni, ismerni akarta a világot, iskolába kellett járnia. Ma az oktatáspolitikai támogatásával itt az internet, mely úgy tűnik, nagyon sok

gyermek kíváncsiságát kielégíti. Mindezek mellett kell, hogy felértékelődjön a tanári hivatástudat, hiszen nekünk kell a tanulót az információhalmazokban megtanítani eligazodni. Hozzáteszem, hogy az információt nem elég megszerezni, fel is kell tudni dolgozni, hasznosítani kell, de kritikusan. Ebben van a tanárnak, iskolának nagyon fontos szerepe. Az iskolának a gyermekien tiszta érdeklődést, csodálkozást kellene megőriznie, ébren tartania. Ha nem őrizzük tudatosan gyermekeinkben a világ iránti tiszteletet, csodálatot, valamit elveszítene. A lényeg esik ki a markukból. A tantárgyak a teljességet analízálva vizsgálják. De nekünk, embereknek élni tudásra van szükségünk. Szintetizálnunk kell, az összefüggéseket kell meglátnunk ahhoz, hogy emberhez méltó, gazdag, értelmes életet éljünk. Meg kell tanulnunk, hogy békében éljünk önmagunkkal, társainkkal, környezetünkkel. Erre kell kísérletet tennie az iskolának. Egy kiábrándult, céltalan világban nincs kialakult biztonságot nyújtó értékrendszer, mely minden tetünk, rezdülésünk fokmérője lenne.

Kedves Diákok! Mi, gárdonyis tanárok felkészültünk arra a munkára, amit a szülősgazdának el kell végeznie.

Ezen gondolatokkal a 2011/2012-es tanévet megnyitom.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!"

A tavalyi tanév eseményét hagyományra nemesítve sor került a Tudás Kulcsának átadására. A kulcs átadója Üveges Anita volt (a tavalyi 13.A-ból), aki hangsúlyozta, hogy „... Nagyon megtisztelő, örömteli feladat számomra, hogy ma én köszönhetem az egybegyűlteket itt, a tanévnyitó ünnepségen.

... A Gárdonyiban eltöltött évek alatt tanáraim, szüleim és barátaim segítségével felfedeztem a körülöttem lévő világot és a benne élő embereket. Ám ami ennél is fontosabb, megpróbáltam megismerni önmagam, miközben a lehető legtöbb tudás megszerzésére törekedtem. Ennek köszönhetően értem el sikereket, és jutottam be az egyetemre.

Ezért arra buzdítalak benneteket, kedves diákok, hogy a legjobb, leghasznosabb módon töltsétek el gimnáziumi éveiteket. Tanuljatok nyelveket, törekedjétek az általános műveltség megszerzésére, ismerjétek meg a világot, amelyben éltek, és kössétek életre szóló barátságokat, miközben segítitek egymást igazi közösséget alkotva!

Nem ígérem nektek, hogy a tudás megszerzéséhez vezető út könnyű lesz, hiszen ahogy az ókori bölcsék is mondták: „Per aspera ad astra”, vagyis a dicsőséghez, sikerhez (azaz a csillagokig) nehéz út vezet.

De ha szorgalmasak, kitartóak és alázatosak vagytok, támogatjátok egymást, ahogy azt a ciszterci hagyomány is megköveteli, nincs leküzdhetetlen akadály, és nincs elérhetetlen cél számotokra.

Tudnotok kell, hogy ha elakadtok ezen az úton, bármikor fordulhattok tanáraitokhoz, hisz ők azért dolgoznak, hogy segítsenek benneteket az álmaitek megvalósításában, mindamelllett, hogy hittel, türelemmel és szeretettel az életre is nevelnek benneteket. Nem szégyen segítséget kérni, mert az nem azt mutatja, hogy gyengék vagyunk, hanem azt, hogy van kire számítanunk, nem vagyunk egyedül.

Kedves Diáktársaim! ... legyetek szorgalmasak, higgyetek önmagotokban, és bízzatok Isten segítő szeretetében! Őriztétek és öregbítétek iskolánk hírnevét! Legyetek büszkék arra, hogy gárdonyis diákok vagytok!

Ne feledjétek Shakespeare szavait: „Az erény és a tudás nagyobb ajándék kincsénél és nemességnél!”

A kulcsot Alekszanyam Amanda és Árvai Adél Laura (5.C) vette át.

Második alkalommal került sor arra is, 2009 szeptembere után, hogy Kaslik Józsefné nyugdíjas pedagógus iskolánk egyik széppreményű, tavasszal érettségizett tanulóját tanulmányi ösztöndíjban részesíti. A jutalmazott tanuló felsőfo-

kú tanulmánya idején havonta 10 000 forintnyi ösztöndíjat kap, ha tanulmányi eredménye a 3,5-et eléri.

Kaslik Edit az általános és középiskolai tanulmányait végig kitűnő eredménnyel végezte. Országos verse nyeket nyert. Iskolánkban érettségizett 1987-ben. Közgazdasági Egyetemet végzett. Pénzügyi szakemberként kezdett dolgozni. A Juventus Rádiónál volt gazdasági igazgató, majd a Habitat For Humanity nevű szervezet Európai-Közép-Ázsiai Irodájának pénzügyi vezetője lett. Pályájának csúcán, tragikus hirtelenséggel hunyt el 2004 februárjában apjával és testvérével autóbalesetben. - Az ismertetőt Bartha Viktória, az elsőként jutalmazott diákunk készítette és mondta el.

A második ösztöndíjas, azaz a Kaslik Edit-díj kedvezményezettje, Kozma Bálint lett, az előző tanév 13.A osztályos tanulója, aki ettől a tanévtől a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki Karának hallgatója lett.

A tanévnyitó ünnepség a Szózat hangjaival ért véget.

* * * * *

„A nyaralás messze száll, sok emlék visszajár. . . . A balatoni nyár, balatoni nyár.”

Immár 3. alkalommal szerveztük meg nyáron a gárdonyis kisgimnazista balatoni tábort 62 tanulóval. A gyerekek csak úgy nevezik a tábort: BT, vagyis balatoni tábor, és elmondásuk alapján BT-től BT-ig élnek.

Egy dologban tért el az idei tábor a korábbiaktól. Esett, és esett, vagy fújt a szél, és mellesleg esett is. De a kedvünket nem rontotta el. Bár idén tudtunk a legkevesebbet fürödni, de ezáltal talán most kerültek a gyerekek a legközelebb egymáshoz. Idén a csapatkialakítás is úgy alakult, hogy nem vegyes csapatokat alakítottunk, hanem osztályonként versenyeztek egymással a tanulók. A táborban megrendezett programok közül nagyon sikeres volt a vetélkedő (zenefelismerés, történelmi, magyar és sport totó, élőkép, újságpapír-táncolás, mesefolytatás kitalált szavakkal, stb.), de népszerű volt a tájékozódási verseny, a vitorlás hajóút, a kalandpark, a Siófoki Coca-Cola Beach, és balatonfüredi hajókirándulás is. Először rendeztük meg gárdonyis csillag születik programunkat. Lenyűgöző előadásokat láthattunk szinte minden csapattól, és sok egyéni produkcióban is gyönyörködhattunk. Az alaphangot a 9. osztályok bemutatkozó műsora adta meg, ahol már rögtön az elején a hasunkat fogtuk a nevetéstől. Majd *Kovács Gréta* és *Bálint Lilla* fantasztikus modern tánc Koreográfiáját néztük leesett állal. Utána a 8.C osztály népdalai következtek gitárkísérettel, majd a 7.C-s csapat előadása, utána *Király Karola* szintén modern tánca, és *Csizmadia Benedek* énekelt nekünk egy Tankcsapda-számot. Az alsóbb osztályok műsorai még nem voltak kiforrottak, de ez minden évben így van. Ők a nagyobbaktól lesik el, hogyan is kell műsort készíteni és előadni, és évről évre fejlődnek. (Ez az egyik legnagyobb dolog a BT-ben, hogy a tanulók informálisan sajátítják el a kreativitást, szokják meg a szerepléssel járó izgalmat, és tanulják meg, hogy mi értékes, és mi nem. Az esti játékok is ezt a célt szolgálják. Idén is sokat beszélgettünk a gyerekekkel. Az idén a közös téma a párkapcsolat kialakítása, barátság és szerelem volt.) A gárdonyis csillag születik legmeghatóbb műsorszámát *Fehér Balázs* és *Kollár Dorottya* közös éneke volt, ahol *Balázs* gitárkíséréssel olyan megható számot énekelt el, hogy azokunk szeme bizony könnybe lábadt.

Azt gondolom, hogy büszkéek lehetünk arra, hogy iskolánk ilyen családi programmal rendelkezik. Reméljük, jövőre is sikerül megszervezni a tábor, hogy sok kisgimnazistának maradandó élményt nyújthassunk. Köszönettel a táborvezetőséget: *Ballagóné Csernyák Éva és Feketéné Kovács Ildikó tanárnő, Balogh Attila tanár úr.*

Kovács Henrietta vagyok, és jelenleg a 9.a csapatába tartozom: társaimmal együtt az a célom, hogy a Gárdonyi kihívásait sikerrel teljesítsem.

Mikor tavasszal megérkezett az értesítés, hogy felvettek a Gárdonyiba, nagyon örültem. Érkezett vele egy másik levél is, rajta nagy betűkkel: Gólyatábor. El sem tudtam képzelni, hogy milyen lehet az. Voltam én már nyári táborban, sítáborban, környezettáborban, túrákon, erdei iskolában: de gólyatáborban még soha.

Egyszer csak eljött az a forró augusztusi nap, amikor mindenki egyedül állt a sok ismeretlen között, megszépelve a Gárdonyi udvarán. A tábor első napjának kezdetén megnéztük a helyet, ahová az elkövetkező öt évben járni fogunk. A mentorok segítségével egymással is hamar megismerkedtünk. Ezután siettünk a vonathoz. Legtöbbünkön két póló volt, hiszen már viseltük a megkülönböztető gólyatáboros színeket is. Csapzottan érkeztünk a pályaudvarra, s indultunk Szilvásváradra. Amikor megérkeztünk, birtokba vettük faházainkat, és felmértük a terepet. Első este mindenki nagy örömeire kapcsolatépítő játékokkal nyitott a program, amiben kellemesen elfáradtunk.

A másnap reggeli (hajnali!!) torna aztán még jobban kifárasztotta az egész csapatot. Megtanultuk, hogy a késésért nagy árat (sok-sok fekvőtámasszal) kell fizetni. Volt még gólyatánctanulás, osztályindulók írása, délután pedig Szalajka-völgyi túra. Este előadtuk dalainkat, majd karaoki következett. Nagyon jó volt!

Jött az éjszaka: alvás? Nem! Túra a szilvásváradai kilátóhoz! Gyönyörű volt az augusztusi csillagvilág...

Az utolsó napon a végső próbatétel: forgószínpados csapatverseny, a különböző osztályokból kialakított vegyes csapatok mérték össze erejüket mindenféle játékos erőpróbában. Lelkesen küzdött mindenki – teljesen gárdonyisá váltunk ez idő alatt.

Irány hazafelé: Gárdonyi, jövőnk!

A 9. A osztályindulója a Quimby együttes Most olyan könnyű minden című zeneszáma dallamára:

„Most olyan könnyű minden,
Szinte csak a semmi tart.
A fekvőtámaszt megcsináltam,
A késésről egy életre leszoktam.

Nyeljük a méhecskéket,
Májkrem és szalámi
Az életünk megváltozott,
De érezzük, hogy jó ez így nekünk.

Ref. : Sok sárga gólya a magasban,
Reggeli torna a szabadban,
A szobában villogó lámpák cikáznak,
Hogy ébredj fel,
Hogy hajnalban ébredj fel.

Éhes pupillák közt,
Fáradtan, csüggedten,
A tábort felfedeztem,
A szalonnázás nem jött be nekem.

A táncot megtanultam,
A szervezők pirosak.
Most lettünk gárdonyisok,
És érezzük, jó lesz így nekünk.” Ref.

A 9. K osztályindulója a KFT együttes Afrika című zeneszáma dallamára:

„Ha meguntad már a nyári szünetet,
a gólyatábor az igazi életet,
de szóba sem jöhet a Dobósok tábora,
csak a Gárdonyi gólyatábor.

Ref. : Sármos, angyali, rugalmas Szilvásvárad...
zöldtrikók, permetező, fekvőtámasz,
szívatas, szervezők!
Ez kész elmeagyógy!”

S Z E P T E M B E R

1. Veni Sancte – ünnepi szentmise a bazilikában. Az első tanítási nap az iskolában.

5-9. Erdei iskola Sátoraljaújhelyen.

Iskolánk oktatási-nevelési programja szerint a 7. osztályos tanulók minden tanév kezdetén egy hetet erdei iskolában töltenek. E tanévben a kísérő tanárok: *Karóczkai Júlia* osztályfőnök, *Halász Barnabás* és *Balogh Attila* tanár urak és *Bárdosné Greskovits Zsuzsanna* tanárnő. Valamennyien fájlottuk, hogy *Varga Pálné* tanárnő, aki az erdei iskolák főszervezője, nem tudott velünk tartani. Programunk:

Hétfő:

Indulás külön autóbusszal, útközben természet- és gazdaságföldrajzi megfigyelések (felszíni formák, folyóvízi árterek, bányák, szőlőtermesztés). Tokajban rövid városnézés, a Tisza és a Bodrog összefolyásának megtekintése. 11 órakor megérkeztünk a táborba, elfoglaltuk a szobákat, és a jó időt kihasználva az úszómedencében töltöttünk 2 órát.

Délután: a csapatok kisorsolása „színes kérdések” alapján, csapatnév választása, jelvény tervezése, csapatinduló előadása, a tábor feltérképezése, iránytű használata. Tájékozódási verseny a tábor területén. A füzetbe meteorológiai megfigyelésekhez táblázatkészítés. 18 órakor vacsora: milánói spagetti.

Este: a Zempléni-hg. kialakulása, ásványkincsei-tanóra Halász tanár úrral, és csapat-feladatok megoldása a témában. Ezután közös játékok Balogh Attila tanár úr vezetésével. Fürdés, takarodó 23 órakor. (Hétfőn a diákok ezt még nem hitték el, és eléggé pihentek is voltak, rohanguáltak és zajongtak, így éjjel 1 órától 1.30-ig álldogáltak a szobák előtti előtérben ... büntiben ... A további estéken ez már nem fordult elő.)

Kedd:

7 óra: ébresztő, 15 perces reggeli torna (Balogh Attila tanár úr). 8 órakor reggeli: sült debreceni páros kolbász mustárral, tea. Mivel, szakadt az eső, délelőtt teremfoglalkozás volt, poszterek készítése, meseírás, játékok.

Ebéd: paradicsomleves, rántott pulykamell krumplipürével, saláta.

Délutánra jó idő lett, így Sátoraljaújhelyre túrázott az osztály. Halász tanár úr vezette a városnézést, mert ez a szülővárosa, és itt nőtt fel, így mindent tud a városról. Szlovákiába is átment a csapat, és a fagyizást sem hagyták ki. Vacsora: Stefánia-vagdalt krumplival, salátával.

Este: a Zempléni-hgs. éghajlata, vízrajza, élővilágatanórák, mesés állatok rejtvény kitöltése, majd közös játékok Balogh Attila tanár úr vezetésével. Este 11-kor: alvás. Ma már nem volt gond, egyrészt elfáradtak a fiatalok, másrészt a tanár urak a szobák előtti társalgóban üldögéltek egy órácskát, így a legkitartóbb aktivisták is feladták.

Szerda:

7 óra: ébresztő, a reggeli tornán nem volt nyafogás, mert kialudták magukat. Reggeli után egész napos autóbusszos kirándulás: Füzéri vár, Széphalom: Kazinczy-sír, a Magyar Nyelv Múzeuma, Sárospatak: vár. Sátoraljaújhelyen bobozás és a libegő. Mindkettőt nagyon élvezték a gyerekek.

Hideg ebéd: 2 db. sült húsos zsemle, 1 fél literes víz, 1 banán, 1 Mars csoki.

A tervek szerint a libegő kilátójából 40 perc alatt szátauton elérhető a tábor, de ekkor eltévedt a csapat, mert Halász tanár úr térképe régebbi volt, a turistajelzéseket pedig időközben átfestették. Így este 7 és 8 óra közt volt egy kis izgalom, főleg az aggódó szülők részéről izzottak a telefonok, de mindenkit biztosítottam, hogy ez nem a Kongó-medence, nagy ragadozók nincsenek a Zemplénben, a gyermekeik biztonságban vannak. Minden megoldódott, a tervezett 19 óra helyett 20.15-re értek a táborba. Ez volt az „éjszakai” kaland-party a Zemplénben.

Vacsora: rakott krumpli ami maradéktalanul elfogyott, sokan mentek repetázni, mert végre, éhesek voltak!

Csütörtök:

7 órakor ébresztő, reggeli torna. Reggeli: tojásrántotta, tea. Dél előtt: túra a Kálvária-ra. Közben növények és rovarok gyűjtése volt a feladat, valamint rátekintés a természet- és társadalomföldrajzi tájra, magyarázatok a tanároktól, Halász Barnabás és Balogh Attila tanár uraktól. Szép és tanulságos volt ez a kirándulás is. Ebéd: borsóleves, sült csirkecomb, krumpli, saláta.

Délután következett az „akadályverseny”. Ez mindig a csapatok végső megmérettetése az erdei iskolában tanul-takról. Most 9 elméleti és gyakorlati „állomás” volt: élő növények meghatározása, állatok felismerése képekről, feladatok a Zemplén éghajlatáról, vízrajzáról, érdekes kérdések az erdei állatokról, célbadobás tobozokkal, zempléni történelmi érdekességek, növényfelismerés képekről, kép készítése a csapat által gyűjtött növényekből. A 7. C osztály tanulói nagy lelkesedéssel vetették magukat a pont-szerző küzdelembe, és igen okosnak bizonyultak!

Ez idő alatt a táborba érkezett még 3 osztály, és a nyíregyházi Szent Imre Gimnázium tanulóival a fiúk focimeccset vívtak. Eredmény: Gárdonyi-Szent Imre: 25-3 !!! Óriási győzelmet arattak a srácok, és a lányok lelkesen szurkoltak!

Vacsora: rántott hús, zöldséges rizs, saláta. Este: környezetvédelmi probléma kitalálása, feldolgozása, előadása csapatoként. Igen figyelemre méltóak voltak a vélemények, az ötletek és a javaslatok, ebben is jól szerepeltek a csapatok.

Péntek:

7 óra: ébresztő, reggeli torna. Nyilván, ez már nem is

volt kérdés, ha Balogh Attila tanár úr netán elaludt volna, (nem tette), a gyerekek maguktól is megcsinálják. Reggeli: frissen sült 2 db buci, vaj, méz, lekvár, tejeskávé.

Dél előtt értékeltük a tábor. A kedves szülőktől sokféle ajándékot kaptunk, és az osztálypénzből is vettünk még csokikat a jutalmazáshoz. Csomagoltunk, takarítottunk és számháborúztunk is, ez nagyon tetszett mindenkinek! Finom töltött csirkét ebédeltünk, majd csomagjainkat bepakoltuk Laci bácsi buszába, és ő hazahozott minket Egerbe.

Így ért véget a 2011. évi erdei tábor.

A tábor ideje alatt a diákok öt csoportot alakítottak ki, s 17 feladatot végeztek el. Ezeket a tanárok pontozták, s az így kialakult versenyben a következő végeredmény született:

1. Zempléni kullancsirtók: 265 pont. Csapatagok: Balázs Gábor, Magyar Kristóf, Ötvös Máté, Zsindely Bettina, Jurányi Viktória, Jóna Sára, Klöczl Ádám.

2. Erdei versenygiliszták: 246 pont. Csapatagok: Kovács Boglárka, Bartók Boglárka, Kovács Kristóf, Kurucz András, Somogyi Kristóf, Juhász Tamás, Balázs Gabriel-la.

3. Várhegyi viperák: 236 pont. Csapatagok: Sasi Kíra, Fleiszig Kevin, Sike Dániel, Lőrincz Fanni, Simon Máté, Rácz Gergő

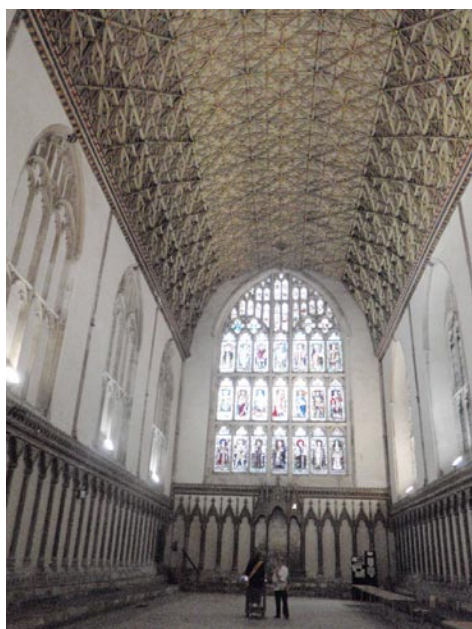
4. Erdő szökevényei: 225 pont. Csapatagok: Jacsó Kristóf, Nagy Norbert, Marton Veronika, Szarvas Eszter, Bíró Ivett, Eged Gergő, Szarvas Petra.

5. Tobozdobáló mókusok: 211 pont. Csapatagok: Kozma Péter, Mirkóczki Áron, Bodor Vivien, Jakab Ádám, Horvancsek Zsolt, Juhász Jázmin, Morvay Fanni.

A feladatok közül néhányat ízelítőnek megemlítenénk, mint például: tájékozódás térképen, Zemplén történelme, növény- és állatvilágának felismerése, tobozdobálás, környezetvédelem, meseírás. Az elért eredményhez minden csapatnak gratulálunk.

Köszönet illeti az iskolavezetést azért, hogy sok éve fedezi anyagilag az erdei iskola költségét, és lehetőséget biztosít a 7. osztályosoknak arra, hogy ilyen élményt éljenek meg az iskolában.

A beszámolót összeállította: B. Greskovits Zsuzsanna tanárnő

**9-23. Uta-
zás Angliá-
ba. Örsiné
Mohl Szil-
via tanárnő
vezetésé-
vel három
szaktanár
kíséretében
a 10.A, C, E
és K osztály-
ból 39 tanu-
ló az angliai
Broadstairs
város Kent
School is-
kolájában
kéthetes an-
gol nyelvi
gyakorlaton**

vett részt.

Nyilván sokan és sok fényképet készítettek a felejthetetlen napok megörökítésére. Ballagóné Csernyák Éva tanárnő és Bóta Áron 10.A tanuló a rendelkezésünkre bocsátott, remek fényképei közül kiválogattuk az angliai nevezetességekről és látványosságokról készültek. Így, talán, mi, itthon maradtunk is részesei lehetünk az élménynek.

Események

16-án Eger Napja alkalmából

Szeivolt Melinda, iskolánk 6.C-s diákja megkapta az „Eger város jó tanulója, jó sportolója” megtisztelő címet.

Melinda jeles tanuló. Testnevelő tanára: Balogh Attila tanár úr, edzője: Pohl Anett. Országos Diákolimpia 3. helyezette. Az Integra Agria Sportegyesület úszója. Számtalan hazai és nemzetközi úszóverseny dobogós helyezettje. 50m-es és 100m-es mellúszás Országos ranglistavezetője.

Melindának és tanárainak gratulálunk.

Ugyanezen a napon Eger Megyei Jogú Város már 19. alkalommal írta ki a „Virágos Egerért, szép környezetért” versenyt, melyben intézményünk kertje „Különdíj” minősítést kapott. Az elismerés elsősorban a kert gondnokának, Tófalusi Sándornénak, „Iréne néni-nek” munkáját dicséri. Gratulálunk!

Események

26-án, 27-én és 28-án

iskolánk négy végzős osztálya és a 12.A osztály két órás váltásokban megnézte azt a kiállítást, amely az Imola-Bau Irodaház földszintjének egyik termében volt.

Nem lehet célunk, hogy részletesen ismertessük a látnivalókat, mert ezt látni kell. De a kiállítás felvillantja a kommunista korszak neves és talán kevésbé ismert mártírjainak életét, és a lehetőségeken belül nagyon gazdagon illusztrálja a „nevezett célszemély”-t használati tárgyival.

Büszkeséggel és fájdalommal töltheti el a mai ciszterci iskola tanulóit, a látogatókat, hogy Endrédy Vendel zirci főapát, Debreceni Sixtus és Brenner János ciszterci atyák is a kommunista diktatúra áldozatai közé kerültek. Meg kell említeni még Asztalos János pócspetri plébánost is, aki a Szent Bernát Gimnáziumban érettségizett.

A vitrinekben látható többek között Vendel apát úr breviáriuma, tanári zsebkönyve, kegyelmi kérvénye és a börtönben papírból készített mértani idomok. Az a lepedő, amellyel Sixtus atya testét takarták le gázolása után. Brenner János atya gyermekjátéka,

Események

iránytűje, mesekönyve, gyászjelentése. Az a bizonyítvány, amelyet Asztalos János negyedikos tanulóknak állított ki osztályfőnöke, Küzdi Aurél atya.

A kiállítás sikeréhez nagyban hozzájárult, hogy a tanulókat Csák György tanár úr kalauzolta, aki hitelesen és élményszerűen tudta megidézni a történelmet. Tehette, mert ő „Természetjáró”-ként volt „számontartva” azokban az Istent nem ismerő években.

Köszönjük, Tanár Úr!

* * * * *

Még egyszer az erdei iskoláról

Minden évben megkérjük a táborozó tanulókat, hogy írják le a véleményüket a táborról, a programokról, hogy érezték magukat, mi volt jó, és mi volt rossz. Nekünk ez azért fontos, mert szeretnénk a legjobb programokat kitalálni a jövőre tervezett hetedikeseinknek. Sajnálatos, hogy négy tanuló nem osztotta meg velünk gondolatait. Az is figyelemre méltó, hogy a gyerekek többsége megköszönte az iskolának az erdei tábor anyagi háttérének biztosítását és a tanárok munkáját. Az írásokból ötletszerűen válogattam, igyekeztem mindenkitől valamit idézni:

Nagyon sokat játszottunk, köztük volt egyik nagy kedvencem, a számháború. (Szarvas Petra)

Nekem ez a tábor annyira tetszett, hogy bármikor szívesen visszamennék. (Bartók Boglárka)

Takarodó után az osztály túl hangos volt, így kiállítottak minket az aulába. (Jóna Sára)

Úgy indult, hogy 2 km-es az út, de eltévedtünk mentünk pár km-t, de végül hazataláltunk. (Bíró Ivett)

Csütörtökön a rossz idő miatt elmaradt a táborút, de nem bántuk, mert Attila bácsi érdekes és tanulságos játékokkal szórakoztatott minket. (Somogyi Kristóf)

Ez minden bizonnyal az egyik legjobb tábor volt. (Sike Dániel)

Rengeteg táborban vettem már részt, de köztük ez volt a legélvezetesebb. (Szarvas Eszter)

Éjszakai baglyokként, vigyázt álltunk foglyokként. (Ötvös Máté)

Csütörtökön megnéztük a Magyar Kálváriát, ami szép volt nagyon. (Sasi Kira)

Meglepetésemre, ilyen jó kaját táborban még nem ettem. (Eged Gergő)

A szobák kényelmesek voltak, az is nagyon tetszett, hogy az udvar tele volt játékokkal. A reggeli tornák fárasztóak voltak, de én nagyon jól éreztem magam. (Morvay Fanni)

Amikor visszaértünk, mindenki fáradt volt, csak a tanárok nem. Ők hogy bírnak ki ennyi gyaloglást? (Hovancsek Zsolt)

Ami nekem a legjobban tetszett, a sok túra és a bób. Én is fociztam, 2 gólt rúgtam, amúgy 25:3-ra nyertünk. (Mirókóczi Áron)

Meg mertem fogni a ganajtúró bogarat! (Bodor Vivien)

Vacsora és zuhanyzás után próbáltunk lefeküdni. A tanárok éjfélkor besokalltak, akkor mindenki büntetésből a falhoz állt. A további estéken már aludtunk, mert a tanárok füleltek és figyeltek. (Balázs Gábor)

Nagyon élveztem az erdei tábor, mert megismerkedhettünk jobban a környezetünk élővilágával és az erdővel. Minden nap tele voltunk programokkal, ezért lehetőségünk sem volt az unatkozásra. Ha lenne máskor is ilyen tábor, szívesen elmennék. (Juhász Jázmin)

Minden hetedik osztálynak azt kívánom, hogy ilyen jó erdei táborban legyen részük, mint a miénk. (Balázs Gabriella)

Az egyik legjobb program, rögtön az érkezés napján a medencézés volt, ahol kakasviadaloztunk. (Kovács Kristóf)

A bobbpályát sokan kipróbálták, nagyon jó volt. (Jurányi Viktória)

A táborban tetszett: finomak voltak az ételek, sok új dolgot megtanultunk, szép tájakat láthattunk, jó programok voltak, belemehettünk a medencébe, kényelmes szobánk volt, nagy volt az üdülő területe. Ami kevésbé tetszett: a reggeli torna és a sok fényképezkedés. (Zsindely Bettina)

A csapatfeladatoknál a mi csapatunk nagyon sokat dolgozott, végül is ezért lettünk első helyezettek. Szerintem, ez egy nagyon élvezhető és jó tábor volt. (Magyar Kristóf)

A programok változatosak és színvonalasak voltak, sok mindent megtudtunk a természetről, és egymásról. Egyszer eltévedtünk, de én ezt az esti túrát élveztem a legjobban a tábori programok közül. (Kovács Boglárka)

Ez a tábor így volt kerek egész, csapatépítő tréningnek sem volt utolsó. (Jacsó Kristóf)

Összeállította: Bárdoné Greskovits Zsuzsanna tanárnő

És még izelítőként részletek két feladat megoldásaiból...

A „meseírás” feladatban a csoportoknak a kitalált mesét illusztrálni is kellett. A következő oldalon két mesét olvashatunk. Az Erdei versenyliszták csapatának „Kövi a versenyliszták” című meséjét Kovács Boglárka közölte, míg a Zempléni kullancsirtók csapatának „A macska” című meséjét Jurányi Viktória írta meg.

A „montázs” feladatban a csoportoknak az erdőben fellelhető anyagok felhasználásával kellett képet alkotni. A kreativitás bizonyítékeként három alkotás. A Tobozdobáló mókuské, az Erdei versenylisztáké és a Várhegyi vipéraké.

A macska

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő, ahova egy kóbor macska tévedt. Eddig életében minden madarat megfogott, amit szeretett volna. Az erdőben összetalálkozott a nyesttel, aki barátságot ajánlott a macskának. Azonban az volt az ára, hogy meg kell fognia két madarat. A macska örömmel vállalta a feladatot. Ki is szemelt két cinegét egy fán.

Felmászott a fára, de a madarak elrepültek! A macska a madarak után eredt a folyóhoz. Amikor a folyóhoz értek a macska jéggé dermedt a víz láttára! A madarak a folyó másik oldaláról csicseregtek:

– Gyere át és fogj meg minket, ha vacsorát akarsz!

A macska meglátott egy átnyúló ágat a folyó felett. Így szólt:

– Ezer örömmel, de ha átmegyek, akkor elrepültök. A nyest barátságot ígért nekem, ha megfoglak benneteket.

– Nem mozdulunk, de akit te a barátodnak hiszel, az egy hazug, aki ebből él! Megkap minket, és rád már nem lesz szüksége! Különben is, miért nem jött veled?

A macska nem tűrte tovább. Elindult az ágon, de az félúton megremegett alatta. Várta a nyest segítségét, de az egy fa alatt heverészve nézte őt. Amikor azonban lépett egyet, az ág leszakadt alatta. A folyó sodrása vitte magával a macskát, a madarak megszánták és kihúzták a folyóból. Amikor magához tért, így szólt:

Kövi a versenygilisza

Élt egyszer egy kis versenygilisza, Kövi. Nagyon szeretett volna versenyezni valakivel, de az Északi erdőben nem akadt senki, aki kiállt volna ellene. Egy napon elküszott a Tisza tiszta vizéhez, hogy kortyoljon belőle egy keveset. Ott azonban egy aranyhallal találkozott.

Az aranyhal ezt a hírt közölte vele:

-A Déli erdőben hatalmas sportversenyt rendeznek! A főnyeremény egy egész évnyi ételtartalék a hangyák felajánlásából, és ezen kívül 10 000 erdei-pengő! Hogy az örök dicsőséget ne is említsük.

Na, erre aztán Kövi felkapta a fejét, s rögtön rohant régi bizalmasához, Pityuhoz, az erdei macskabagolyhoz. Rögvest megkérdezte tőle, hogy van-e kedve elkísérni őt a versenyre. Barátja szívesen vele tartott, s hamarosan már együtt baktattak a versenyre.

Amint megérkeztek a Déli erdőbe, hatalmas üdvívalgás fogadta őket. Volt ott mindenféle állat: szarvas, görény, nyest, hogy a foltos szalamandrákat már ne is említsük. Mind arról pletykáltak, hogy van egy hengegő béka, akit úgy hívtak, hogy Zsolt. Azt mesélték, hogy eddig minden versenyt megnyert, s utána mindenkiből gúnyt űz. S ebben a pillanatban Kövi elhatározta, csak azért is le fogja pipálni. Pityu pedig elvállalta boldogan a bírő szerepét.

A verseny reggelén mindenki nagyon izgatott volt. A versenyzők már felálltak a rajthoz, s már Pityu is elfoglalta a helyét az emelvényen. Kövi nagyon izgult,

– Miért mentettetek meg? Hiszen meg akartalak fogni a nyestnek titeket!

– A nyest magának akart minket, és te sem lettél volna a barátja! Nem kellett volna neki hinned, hiszen nem is ismerted! – mondták a madarak.

– Köszönöm, ezentúl tiszteletben tartalak benneteket!

Akár hiszitek, akár nem, a macska azután sosem evett madarakat! A nyest pedig élete végéig bogyókon élt, mert nem tudott madarat fogni.

de biztos volt magában. Pityu felemelte a sípot, s abban a pillanatban amint megszólaltatta, a versenyzők puszkagolyó módjára száguldani kezdtek a pályán. Elsőként a béka került előre, de Kövi hamar megelőzte. A célvonal előtt fej-fej mellett haladtak, de végül Kövi ért be hamarabb.

A tömeg örjögött, s Pityu boldogan kiáltotta:

-Kövi, te vagy a győztes!-

Kövi magán kívül volt a boldogságtól, s a nézők a vállukon hordozták körbe. Zsolti elismerte vereségét, s elgondolkozott azon, hogy talán nem jó dolog másokat megaláznia. Ezt a nevezetes versenyt még sokáig emlegették, s Kövi boldogan élt, amíg meg nem halt.

Egy felejthetetlen utazás

Oly hosszú készülődés, várakozás után végre elérkezett a nap, osztálytársaimmal és néhány évfolyamtársammal együtt mi is ellátogathattunk Angliába, hogy ott két fantasztikus, „igazán angolos” hetet tölthessünk el.

Szeptember 9-én indultunk hoszszúnak tűnő utunkra, mely így viszszatekintve nagyon gyorsan elrepült. Egy buszon töltött fárasztó éjszaka után megérkeztünk az Európai Unió központjaként, a gyönyörű és sokszínű világvárosként ismert Brüsszelbe, ahol végre egy kicsit kinyújtóztathattuk végtagjainkat. A város sajátosan vidám hangulata rögtön mindenkit magával ragadott. A híres Árkád-soron végigsétálva alig tudtunk betelni a csokoládéboltok csábító kirakataival, a Fő téren pedig a sokféle országot, kultúrát képviselő emberek színes forgatagával. Nagy meglepetésünkre egy vidám utcai fesztivál közepébe is belecsöppentünk. Az első nagy élményekkel feltöltődve ezután tovább folytattuk utunkat. Aznap este tranzitszálláson aludtunk Franciaországban, onnan másnap továbbindulva komppal átkeltünk a La-Manche-csatornán. Páran kimerészkedve a fedélzetre félelemmel vegyes tisztelettel figyeltük a hatalmas hullámok játékát, és jót mulattunk a levegőben bolondozó sirályokon. Mikor pedig megpillantottuk Dover csodálatos hófehér szikláit, sokunknak elállt a lélegzete. Megérkeztünk!

A partra szállás után hosszas sétát is tettünk ebben a csodálatosan szép környezetben, és hamar megismerkedhettünk az igazi angol időjárással.

Ellátogattunk még aznap Dealbe, majd végre Broadstairsba mentünk, a gyönyörű tengerparti kisvárosba, ami egy időre az otthonunk lett.

Itt már nagyon nagy volt az izgalom, hiszen a parkolóban vártuk vendéglátó-családjainkat, és mindenki találgatott, hogy melyik autóval kiért jönnek. Miután mindenkit „hazavitték”, új otthonunkban elfogyasztottuk életünk első igazi angol vacsoráját, és nagyon vártuk már a másnapot, hogy iskolába mehessünk. Az ottani iskola egy kicsit más, hiszen minden nap 9 órakor kezdődik a tanítás. Hétfőn megírtuk a szintfelmérőt, másnapra pedig már mindenki a saját tudásának megfelelő csoportba kerülhetett más

nemzetiségű: német, olasz és spanyol diákokkal együtt.

Az órákon kreatív feladatokat oldottunk meg és nagyon sokat beszélgettünk különböző érdekes témákról, természetesen angolul. Nagyon jó volt a külföldiekkel együtt tanulni és a délutáni vagy esti programokra is gyakran együtt mentünk egy-egy német vagy olasz csoporttal, és itt nemzetközi barátságok is szövődtek.

Délutánonként kisebb kirándulásokra, sportolni, bowlingozni mentünk, este pedig diszkóba, karaoke-zni és mozizni, ahol a legújabb Steven Spielberg filmet, a Super 8-at néztük meg. Mindenki kedvence az angol táncház volt a fergeteges hangulat miatt, amit egy ír zenét játszó élőzenekar biztosított. Másik kedvencünkön, a Folk Songs-on olyan nagy átéléssel énekeltünk a Drunken Sailor című angol népdalt, hogy *Bisztriczki* tanár úr bizonyára büszke lett volna ránk, ha hallja.

Hétvégén Londonba is ellátogattunk, ahol a misztikus Tower of London és a temzei hajókirándulás során feltáru-
ló csodálatos városkép nyugtázott le mindenkit.

Vasárnap Canterburyben voltunk, ahol nagyon érdekes élmény volt angol misén részt venni. A mise után pedig nagy örömeinkre szabadon vásárolhattunk.

Szerdán viszont sajnos elérkezett a búcsú pillanata, mindenki nagy bánatára.

Haza felé meg Párizsban

az Eiffel-toronyból látható kilátással vigasztalódhattunk, de megnéztük a Saint Chapelle-t, a Musée D'Orsay-t és a festői szépségű Notre Dame-ot is, mielőtt elindultunk haza Egerbe.

Az egész 10. évfolyam nevében szeretném megköszönni *Őrsiné* tanárnőnek, hogy megszervezte, *Ballagóné Csernyák Éva* tanárnőnek és *Utasi Tamás* tanár úrnak, hogy felügyelte ezt az utat. Úgy gondolom, hogy felejthetetlen élmény volt mindnyájunk számára, mely során rengeteg érdekességet tanulhattunk, új kultúrákat ismerhettünk meg. Az új élmények által pedig kicsit másabb, jobb és önállóbb emberek lettünk. Egy valamit azonban biztosan megtanultunk, s szállóige lett nálunk *Őrsiné* tanárnő mondata: Don't block the pavement!"

Burkus Dóra 10. K

„Valami Amerika!” 1.

Nagy Olivér vagyok, 12. C osztályos tanuló. Régi álmom vált valóra most nyáron, amikor Amerikába utazhattam kerek 3 hétre. Augusztus 23-án indult el a gép a Liszt Ferenc repülőtérrel, röviden Feriegyről délben 12 óra 40 perckor. A repülés miatt kicsit izgalomban voltam, mivel még sosem repültem, de nem volt okom az aggodalomra, hiszen csak a felszállás és a leszállás volt szokatlan. Az Egyesült Államokba vezető út összesen kb. 15 óráig tartott átszállással együtt. Odafele mindössze 1 helyen kellett átszállni, New Yorkban. Itt kb. 1,5-2 óránk volt az átszállásra, amit ki is töltött az, hogy a reptérrel intercivitással keresztül kellett menni New Yorkon egy másik várakozóba, ahonnan majd később a repülőnk indult. A várakozás után elindult a repülő végre New Yorkból és már a célállomás felé tartottunk, Las Vegasba. Kb. 5 órás utazás után megérkeztünk Las Vegas repterére.

Las Vegas, Nevada

Este 11 óra körül értünk Las Vegasba, a kaszinók városába. A hosszú repülőút után én és a családom is kifáradtunk, így első utunk a hotelbe vezetett, hogy lerakhassuk bőröndjeinket és a kézipoggyászokat. Így hát fogtunk egy taxit, és az MGM (Metro-Goldwyn-Mayer) nevű szállodába vitettük magunkat, melyben 3 napig szálltunk meg. A hotel neve sokak számára ismerős lehet, hiszen rengeteg híres film az MGM filmstúdióból került ki. Útközben nem kerülhetett el figyelmünket a Las Vegas Strip sem, amit az elkövetkező napokban jártunk be töviről-hegyire. Már a távolból is láthattuk azt a fénypompát, amit Las Vegas híres főutcája nyújt, de közelebbről egészen más: akármerre nézel csillogó reklámfények, toronyszállodák, fényűzően berendezett kaszinók, csodás kocsik voltak. Megérkezve a hotelbe, rögtön előttünk a filmstúdió híres jelképe jelent meg, egy kb. 20 méter magas ordító arany színnel bevont oroszlánszobor, mely az összes MGM által készített film elején megjelenik. A hotelt kívülről zöld reflektorok világították meg éjszaka, így az egész hotel zöldbe burkolózott. Belépve a hotelbe szintén egy oroszlánszobor várta a vendégeket, ám méretében már jóval kisebb volt, mint az MGM melletti arany oroszlán. A főbejáratnál balra helyezkedett el a hotel óriási méretű kaszinója, mérete akkora volt, hogy nem egyszer sikerült benne eltévedni. A kaszinóban rengeteg ember volt minden nap, és tette próbára szerencséjét játékgépeknél, roulettasztaloknál, kártyasztaloknál. Szerencsésen túljutva a hatalmas kaszinón megtaláltuk a szobát, lepakoltuk bőröndjeinket, majd lefeküdtünk, és másnap izgatottan néztünk körül Las Vegasban. Elsőként a hotelt jártuk körbe, ami Las Vegas legnagyobb és egyben legöregebb szállodája volt. A hotel rendelkezett több saját bevásárlóközponttal, ruhabolttal, kávézóval, rengeteg étteremmel és saját medencékkel. Estefelé látogattuk meg a főutcát, mivel Las Vegasban akkor gyulladnak ki a fények. A látvány, ami ott fogadott, leírhatatlan volt. Minden hotelben volt valami egészen különleges, ami kitűnt a többi közül. A hotelek mindegyikét más-más téma alapján építették meg.

Az MGM-hez közel helyezkedett el a Luxor hotel, me-

lyet az ókori Egyiptom stílusában építettek fel. Az egész hotel piramis alakú volt, a hotel előtt pedig egy hatalmas méretű szfinx volt. A Luxor legkönnyebben a tetején található fényszóróról ismerhető fel, amely az egekben is nagyon jól látható. Megtalálható volt itt a Velence mintájára épülő Venetian hotel, ahol kipróbálhatják az emberek a gondolázást a Sójakok hídja alatt egy kis „folyón”. A Venetian épületében a plafont felhőkkel festették ki, azonban olyan volt, mintha életre kelne, mivel mozgott fejük fölött a festmény. Láthattuk az Eiffel-torony kicsi mását a Paris nevű hotel előtt, mely a francia fővárost idézi. A New York-New York hotel New York városának mintájára

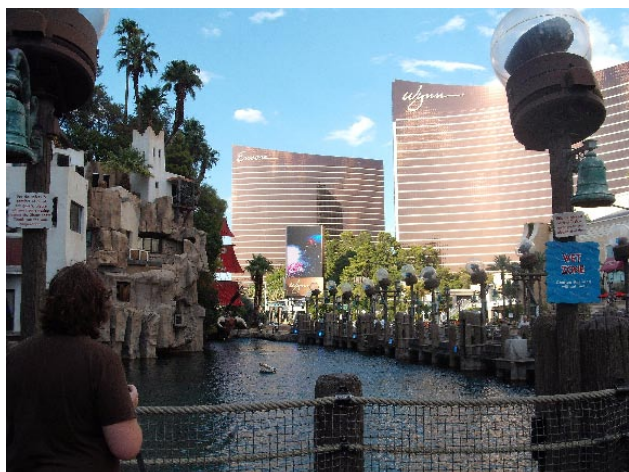

épült fel. Rögtön szemet szűrt a Szabadság szobor „kicsinyített” mása a bejárat mellett, amely így is hatalmas volt, valamint a Manhattant idéző felhőkarcolók. A számomra legszebb hotelt Bellagionak hívták, és egyenesen a Strip közepén foglalt helyet. A Bellagio nem volt olyan kihívó, mint a többi hotel, mégis megvolt a maga szépsége. Nem voltak körülötte színes reflektorok, de így is nagyon szép látványt tudott nyújtani letisztultságával. Előtte egy hatalmas méretű medence volt, melyben félóránként különböző 10-15 perces szökőkútjátékokat játszottak különböző zeneszámokra. A látvány lenyűgöző volt, nem lehetett megunni! A hotel egyébként ismerős lehet sokaknak az Ocean's eleven című filmből, amiben a Bellagio hotel volt a rablások színhelye. A Bellagio mellett található az óriási méretű Caesar's Palace. A hotel igazán nagy hírességre a Másnaposok leforgatása után tett szert. A Caesar's Palace neve annyit jelent Cézár palotája, így nem meglepő, hogy a

Messze ... messze. ...

hotel Róma olyan nevezetességeit tárja elénk mint a Trévíkút és a Kolosszeum). Fő látványossága, hogy a szobrok minden órában életre kelnek.

A Bellagio másik oldalán található a Mirage nevű hotel, melynek bejárata előtt egy kitörő vulkán imitációja látható.

A harmadik nap után úgy döntöttünk, még maradunk tovább 2 napot, így egy új hotelben foglaltunk szállást, aminek neve Treasure Island volt, vagyis „kincses sziget”. A hotel a Mirage mellett volt rögtön, a Strip közepétől nem messze. Vegas egyik legérdekesebb műsorát itt mutatták be, ugyanis a hotel előtt egy nagy kalózhajón kalózzjátékokat szoktak játszani a nézőknek. Ilyenkor a Treasure Island

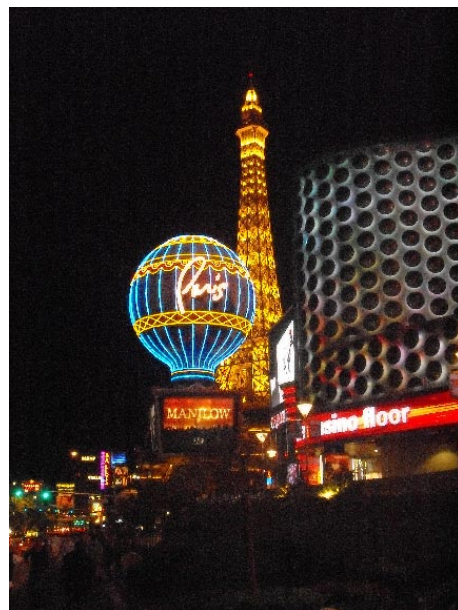
Messze ... messze. ...

hídjai megtelnek, és gyakorlatilag lehetetlen a közlekedés a hotelben.

Ez az 5 nap nagyon gyorsan eltelt Las Vegasban, és még tovább maradtam volna, mert a hotelek rengeteg látványosságot nyújtottak, amiket sajnos nem tudtam teljesen végignézni, de tovább kellett mennünk, hogy felfedezzük Amerika további helyeit. Remélem, életemben még többször eljuthatok ide, Las Vegasba.

Búcsúzásként a hotelek rengetegéből még kiemeltem két hotelnek a képét, amely nagyon megtetszett. Az állóképen a „Paris Hotel” éjszakai fényekben látható, míg az utolsó képen a „Mirage Hotel” megéjtő szépségű vagy - kicsit giccsesnek ható - előtere látható.

A ciszterci élet a küzdelmes évszázadokban

A tavalyi tanévben végigkísértük a Ciszterci Rend történelmét, s csupán az alapítás utáni első században néztük meg azt, hogy milyen is volt a ciszterci szerzetes élete. Ebben a cikkben rövid összefoglalásként arra teszünk kísérletet, hogy a ciszterci élet összetettségét, sajátos vonásait villantsuk fel, ill. megnézzük, hogyan változott a ciszterci élet a küzdelmes évszázadokban.

1. Lelkiség és műveltség

A 11. századi monasztikus reformmozgalom a pusztai atyák erőneihez való visszafordulásban, azaz a világtól való teljes elszakadásban, a szigorú szegénységben és vezeklésben látta a kereszténység, illetve a szerzetesi mozgalom megújulásának lehetőségét. Ehhez segítséget jelentett a benedeki Regula betű szerinti értelmezése és alkalmazása. Ezen törekvéseknek legsikerültebb alkalmazását teremtették meg a ciszterciek azzal, hogy a vadonirtás és földművelés kemény kézi munkáját kellett végezniük a szerzeteseknek. Ebbe a munkába kapcsolódtak bele a laikustestvérek is.

A Regula eredeti értelmezése vezette el a szerzeteseket a hiteles himnuszok és gregorián dallamok gyűjtéséhez, a meglévő latin bibliafordítások kijavításához. Az új közösség életének szabályozást pedig a rendi alkotmány biztosította.

A ciszterci szellemiség meghatározó alakja Szent Bernát lett, aki alaposan ismerte a Bibliát, s akire legnagyobb hatással Szent Ágoston és a görög egyházatyák (Nyssai Szent Gergely, Origenész) voltak. Ezen az alapon szállt szembe a skolasztikával, s vallotta, hogy a filozófia, a teológia, a morális tanítás, a személyes vallásos élet egyetlen célt szolgál: a keresztre feszített Jézus megismerését. Művei személyes élményre alapozódnak, s a teljesebb megismerést és a mélyebb szeretetet szolgálják. Több kortársa (Saint-Thierry-i Vilmos, Elréd, Guerricus,) folytatta életművét, s így alakulhatott ki a „szent bernáti iskola”. S a történelem volt az első nem vallásos tárgy, amelynek művelése több apátságban megjelent. A helyi események lejegyzésén túlmenő

leghíresebb történetíró Freisingi Ottó, Morimond apátja volt, aki III. Konrád császár féltestvére és I. Frigyes császár nagybátyja volt, részt vett a 2. keresztes hadjáratban, és Magyarországon is járt. A „Kronika, azaz a két állam története” és a „Frigyes császár tettei” című munkái a legfontosabbak.

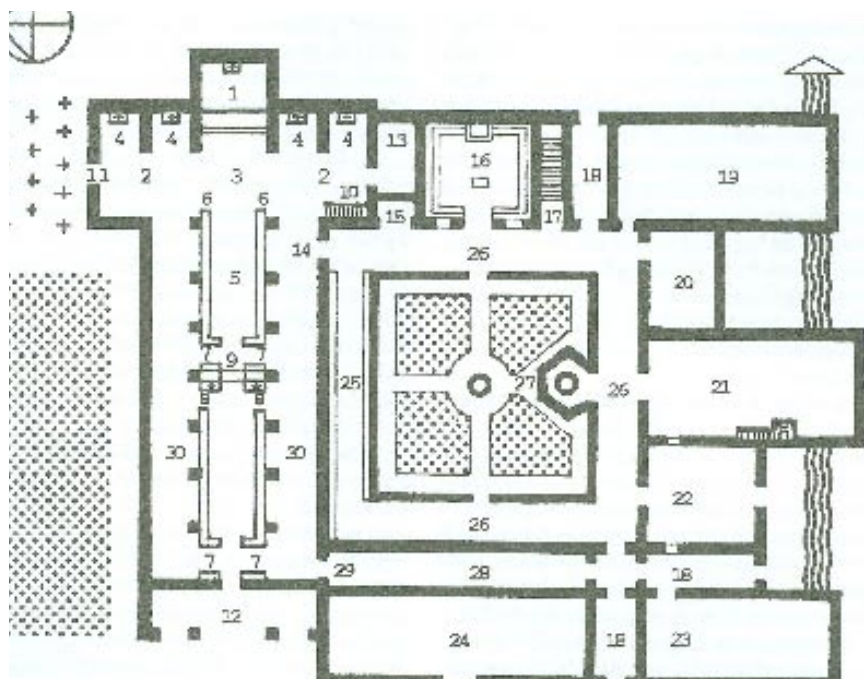
A skolasztika elterjedése hozta a lelkiség első nagy átalakulását, amit a párizsi Szent Bernát kollégium megalapítása jelentett 1245-ben, amely népszerűvé vált ugyan a fiatal szerzetesek között, de a tanulmányokat befejezők kevesen váltak tudóssokká, mert ciszterci apátokká választották őket. Az elkövetkező századok eseményei közepette születtek legendák, vitairatok és történeti és jogi munkák ciszterci szerzők tollából, aztán a Rend két ágra szakadásával trappisták a vezeklést tartották elsőrendű feladatuknak, míg a Közös Obszervancia a tanulmányok és a tudományos munka fontosságát hangsúlyozták.

2. Liturgia

A bencés liturgiában a 11. századra naponta 210 zsoltárt kellett végezni. Cîteaux visszatér az eredeti Regulában előírt heti 150 zsoltásmához. Az első hiteles naptár szerint 57 saját zsoltásmájú ünnepet tartottak. A Boldogságos Szűznek 4 ünnepe volt, s 26 szentnek volt jegyzéke. Szent Bernát nagy hangsúlyt fektetett a gregorián ének dallamvilágának kialakítására, amely a 17. század közepéig változatlan maradt, de 1486-ban engedélyezték az orgona használatát, és 1614-15-ben megjelent

a többszólamúság. A Szigorú Obszervancia visszatért az eredeti gregoriánhoz, amelyet átvett a Közös Obszervancia is.

A korai ciszterci miserendje a galikán-római rítus egyik változata volt, amely egy fafeszület kivételével a szentély és az oltár minden díszítését megtiltotta, továbbá a nemesfémek használatát a szent edények készítésénél. A liturgikus ruhákat lenből vagy gyapjúból szőtték, szín és minőségbeli különbség nélkül. Naponta egy misét mondtak a Tertia után. Nagyobb ünnepeken a Prima után is mondtak egy csendes misét. A magán misék gyakorlata kezdetben nem létezett, majd az adományozók nagy száma miatt gyorsan szokássá vált, de csak 1609-ben sikerült a generális káptalannak a gyakorlatot megszüntetni. A „kétmisés ünnepek” száma is jelentősen növekedett, megjelentek a ciszterci szentek ünnepei is. Megjelentek a körmenetek, s a díszítések alkalmazása is terjedőben volt. 1484-től tudunk ciszterci könyvek nyomtatásáról. V. Pius pápa a tridenti zsinat szellemében 1568-ban új breviáriumot, 1570-ben új misekönyvet adott ki. A Rendben csak 1618-tól vált kötelező a római szertartásrend. A ciszterci breviáriumot 1656-ban átdolgozták, amelyet VII. Sándor pápa tíz év múlva jóvá is hagyott. Majd 1871-ben IX. Pius pápa kisebb módosításokat vezetett be. Annak ellenére, hogy a két obszervancia 1892-ben szétvált, az egyforma liturgiájuk erős kapcsolat maradt 1963-ig, amikor is a II. Vatikáni

Zsinat elhagyta a gregorián éneket és a latin nyelv használatát. Így a Ciszterci Rend monostoraiban a zsolozsmának több változata alakult ki.

3. Művészetek

A 11. századi bencés monostorok a fényes pompával végzett liturgikus cselekedetek miatt a tér kibővítésének és díszítésének voltak a színhelyei. Ezzel szemben a ciszterci lelkiség az egyszerűségben és a mértékletességben jut kifejezésre. A 12. és 13. századi generális káptalanok számos határozatot hoztak a faragások, a festések, a díszítések tiltásáról. Ezzel elérték, hogy az épület struktúrája és arányossága önmaga valóságában tudott érvényesülni. A monostor szerkezetében jól felismerhető a kereszt formájú templom, amely kelet-nyugati tájolású, előcsarnokkal (12) kezdődik, egy főhajóból (5) és két mellékhajóból (30) áll. A kereszthajón (2) magánmisékre szolgáló kápolnák (4) és a szerzetesek kórusa (6) található. Az oltárhoz (1) közelebb eső részben ültek a monachusok, távolabb a konvencusok, külön bejáratú (14, 29) és kórossal (6, 8). A templom déli falánál épült ki a keresztfolyosó (26), amelyet általában kettős oszlopok és támpillérek zártak le, s ebből nyíltak a monostor termei. A konyha (22) közös volt, de a konvencusok helységei (23,24) mellett a monachusok termei közül kiemelendő a káptalanterem (16), a közös terem (19) és az ebédlő (refectorium 21), benne az emelvény, ahonnan az étkezés alatt egy szerzetes a felolvasott. A nagyobb helyiségekben az oszlopok távolsága és magassága azonos volt. (Ezt nevezik perfecta rationak.) A keves kódexet az armariumban (15) tárolták. Az emeleten szintén külön voltak a hálótermek. A betegház, a noviciátus, a malom, a műhelyek és egyéb épületek távolabb helyezkedtek el. A rózsablatok kezdetben kicsi volt, de már a 13. század elején megjelent a virágos mintás ónozott üvegbat. A templomban fellelhető síremlékeket és ereklyetartókat is díszíteni kezdték.

A rend földrajzi elterjedését a monostorok alapítása jelzi, s ezek stílusa az adott kor szerint készült. Így Itáliában és Közép-Európában a ciszterci monostorok megjelenése egybeesik a gótika megjelenésével, ami már lazított az egyszerűség szigorú szabályain. A reneszánsz idején a szigorúság tovább lazult, s megjelent a könyvtár is, de

az építkezések, átalakítások nagyban függtek a közösség anyai lehetőségeitől. Egész Európát a 17. sz. közepétől áthatotta a barokk ízlés, s ennek megfelelően nagy ívű átépítések kezdődtek, amelyek már vetekedtek a világi arisztokraták palotáival. Clairvaux-ban 1740-80 között sikeresen befejeződtek az építkezések, míg Cîteaux-ban csupán egy szárny készült el. Aztán a forradalom alatt az anyamonostorok bazilikái közül csak Potigny-ban maradt meg. A 19. században felélenkült az érdeklődés a román és gót stílus iránt Európa-szerte, s így renováció és állagmegőrzés évtizedei kezdődtek, amelyben egyre jelentős szerepet vállaltak a világi hatalmasságok is.

(A cikk írásához felhasználtam Lékai Lajos: Ciszterciek, Szent István Társulat, Bp., 1991. című műveit.)

KO

MOL - MESTEREM-DÍJ 2011

„... A MOL idén második alkalommal indította útjára a Mesterem-díjat, melyre egyetemista diákok jelölhetik egykori középiskolai matematika, fizika és kémia tanáraikat. ... E levélben szeretnénk Gratulálni Önnek ahhoz, hogy 190 pedagógus között volt hazánkban és a határon túli magyar lakta településeken, akiknek diákjai úgy érezték, köszönettel tartoznak, és a Mesterem-díj adta lehetőségeket kihasználva ezt meg is tették. ... Ezért kérjük, fogadja szeretettel tőlünk levelünk mellékleteként diákja köszönő szavait.”

„Köszönettel Szilágyiné Békési Zsuzsanna tanárnőnek.

A gimnázium 4 tanéve alatt osztályfőnököm volt Zsuzsa néni, és ő szeretettel meg velem a biológia és kémia tantárgyakat. Az általános iskolai és egyetemi éveim során sem találkoztam hozzá hasonló tanár személyiséggel, a tantárgyak oktatása során rengeteg tanulót vezetett rá a természettudományok szeretetére és ilyen irányú továbbtanulásra. Az óráin rengeteg érdekes élmény ért bennünket: mind a kémia, mind a biológia órán kísérleteket, szemléltető eszközök minden elképzelhető formáját bemutatta, szép és a di-

ákok számára is lemásolható rajzokat készített a táblára az aktuális tananyag szemléltetésére, biológia órákon boncolásokat, mikroszkópos vizsgálatokat végeztünk, kémia órán labor kísérleteket, molekula-maketteket készítettünk, néztünk meg. A diákjaival mindig jó kapcsolatot alakított ki, még a legnehezebb diákokkal sem volt konfliktusa sosem, az ő óráira mindenki szívesen járt, és a továbbtanulás során szinte mindenki természettudományos területre felvételizett sikerrel. Az iskolai közösségi tevékenységekben és az osztályfőnöki tevékenység során is örömmel jártunk az óráira. Röviden minden évfolyamtársam véleményét tolmácsolom, amikor Zsuzsa néni a legjobb gimnáziumi tanárnak nevezem.” Göböl Sándor (GGCG2005) Debreceni Egyetem, TTK, biológus szak

A tanárnőnek szívből gratulálunk!!!

Gratulálunk

2011. augusztus 14-én megszületett **Tóth Szilvia** tanárnő **Bálint** nevű kislánya. Az újszülött kislának és a szülőknek jó egészséget és hosszú életet kívánunk.

Gratulálunk

2011. augusztus 24-én megszületett **Bozsik Zoltán** tanár úr **Borbála** nevű kislánya. Az újszülött kislánynak és a szülőknek jó egészséget és hosszú életet kívánunk.

Legyél Te is szerkesztő!

Ha van Téged érdeklő téma, vagy van kész anyag, amivel színesíteni szeretnéd az iskolaújságot, keresd meg a szerkesztőket vagy **Kovács Ottóné** tanárnőt! Szívesen közlünk minden írást, amely az iskolánk szellemiségétől nem idegen.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: **Varga B. János** igazgató úr.

Felelős szerkesztő: **Kovács Ottóné** tanárnő.

Villámpostacím: **deleo@citromail.hu**

Diákszerkesztő: **Somogyi Viktória 10. E.** osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: **Kovács Ottó** tanár úr.